

קיבצנו פה בשירון, שירים ופזמונים
מההווי החוליות בימים ההם
ובזמן הזה.

כל השירים נכתבו על ידי אנשי המקום
והם מופיעים בסדר כרונולוגי.

מאפלה לאור גדול

(נשף החשמל - 1944 - לרגל פתיחת רשת החשמל)

המלים: אהרון בן-דוד

לחן: עפ"י "מיקי סכינאי" (קורט וויל)

וגם לדוד
חסר בית
לצופך בו
משפחות,
ותוכנית אין
לבניין בית,
שיהיו בו
רק "פינות"!

לך יש כוח
לבלבל מוח
ולתבוע
שערים;
אז לבועז
איש הנעז
לשכן עד
מעלים.

התאספנו
פה כולנו
לחוג יחד
נשף אור.
בני בית,
אורחי קיץ
והמעל השחור.

ולמנחם
מנוחה אין
מבחירות
וסיסה ב'
וגם בחוליות
יש בחירות,
האם יהיה שוב
מרכז?

אריה פישמן
איך הוא יישמן
עם ניגון זה
על עצביו
ומה פלא
אם פיפלה
חיזור כל כך
בפניו.

תצ שמח
ומבדח
עם טס יין
וכל טוב,
רק אנוכי,
מסכן כמותי,
מסתובב כאן
עד אין סוף.

ויצחק סלייפר
עם הסקרייפר
יגרד כבר
את הראש:
אך יוסיף עד
מספר שעות,
כדי לחזק
ולחרוש!

אריה אנגל
עם זה הורקל
כך מירד לי
את חייו!
בוועד המשק
שם זה נשק
לנצח
את כל חי!

פזמון החשמל

(נשף החשמל - 1944)

מלים: חובר כנראה ע"י יהודית אוסטרר

ושושנה סנדרס (ואולי גם ירי היה שותף)

לחן: עפ"י מנגינת "איזה פלא" - (עממי)

אולי צריך אוויר לשאוב לו,
או אולי הנפט לא טוב לו?
או הגרב מקולקל -
מתי יהיה חשמל!

הוי, מתי יבוא הפלא
ויהיו לילות כאלה
כשמעל יאיר חשמל
והכל יהיה אז קל!

חשמלית ביצים נרתיח,
חשמלית כלים נדיח,
חשמלית נשאב אז מים -
כבר לא נקרא לחיים!

איזה פלא, איזה פלא
שישנם לילות כאלה,
שרואים דבר מה בכלל
עם אור הלוקס מעל!

כבר קיללנו, כבר היפלנו
סיר מרק פירות לבניאס,
אין דבר, עכשיו הוא קר
לצלצל אפשר!

שעתיים כבר אין מים
צריך מהר לקרוא לחיים!
מה קרה! הלוקס כבה!
מה זה שוב היה?

בא הפלא, בא הפלא
וישנם לילות כאלה
ומעל מאיר חשמל -
האפלה חסל!

הביתה לגליל

(עם חזרתם הביתה של הילדים בגמר הפינוי בחיפה - סתיו 1948)

מלים: **אסתר מנצ'ר**

לחן: עפ"י "שושנה שושנה" (עממי)

בחיפה בילינו שלושה חדשים,

גלידה שם אכלנו,

היה זה טעים!

וגם התרחצנו בים הסוער

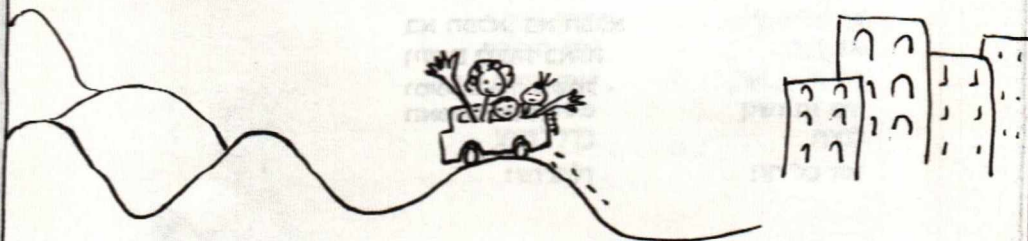
וזמר עליו נזמר:

"הביתה, הביתה, הביתה!"

כמו שנסע הגדולים

אלק, חוליות, בגליל

חוזרים ילדי הגנים!"

הטיול הראשון לאילת - 1950

המלים: יהודית אוסטרר ומרדכי לונד
לחן: עפ"י "בת שבע, בת שבע" (משה וילנסקי)

ארגון טיול גדול בקבוצתנו
למני שנים עברו פה אבותינו
עדיין בידי איש עוד לא עלה,
ואלהים רק מן להם שלח -
כי קצת קשה להזיז את חברינו;
יותר טובים היום מזותינו
אפילו אם עמיר זה כבר נסע!
כי רות מכה פה על הסלע כך!
החומר זה עוד לא מזמן הגיע;
יוצאים אז כל סירי בשר מצריים
יש עבודה רבה להמנעים!
כריכים ופודיע מאבקת חלב.
כל זה לאריה כלל לא הפרע;
קפה, עוגות וגם אפילו יין
הכל מוכן ובשלוש נסעים!
רות מצילה אותנו מרעב!

פזמון: אריה, מפקדנו, פזמון:

הזמר לך,
על אוטו נסע בחול ערבה!
ממרום הרי נגב
עד חופי אילת
נשיר לך זמר:
"תודה והידד לאריה"

בבוקר ב-3 דמויות הופיעו
כמעט שאיש את אחיו לא הכיר:
לאה במעיל ואפי בכפייה,
יורם אמריקאי מן העיר,
שלמה כערבי מעבסייה
ויוסף בא ישר מן הקציר -
הלא נסעים לקראת סעדיה
ולא רבה הדרך לקהיר !!!

פזמון:

שיר המחזורים

(הושר ביום קבלת הבנים הראשונים לחברות - 1958)

מלים: מיכאל בן-דור

לחן: עפ"י "לא נורא נתגבר" (משה וילנסקי)

הוֹתִיקִים:

בא היום עוד חוליה בשרשרת
למנין החוליות נצטרפה -
חבורת נערים שוב נשורת
בחיי הקבוצה ונופה.
שאו ברכה, חברים בני יומיים,
מעתה אין כל סייג ומחיצה.
את כוחנו הגבירו כפליים!
תתברך בבנים הקבוצה.

פזמון:

תן חיך, יא חבר!
הצבא זה רק שלב, זה עובר.
תן חיך ותזמר:
"עוד נשובה לתל-השומר".

החברה הבוגרת:

אם לחג ארוכה היא הדרך
ורצופה פעילות והווי,
לתקופה יש משקע ויש ערך
תסכם: "כן, היה זה כדאי".
עוד שנתיים נרחץ על מחברת
עת אתם תקפצו על גבעות
וברכת החברה הבוגרת
תלווה דרככם לבאות!

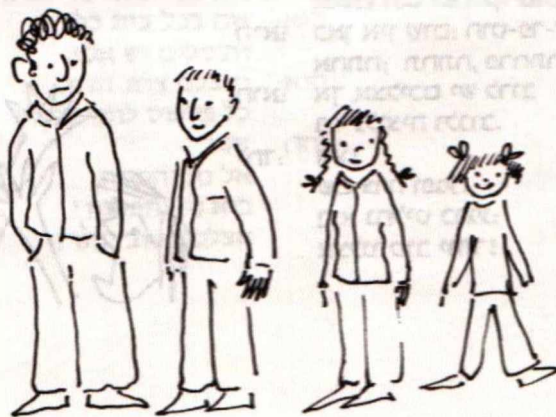
פזמון:

לא נורא, נתגבר -
עוד נגיע לחוף הזוהר!
לא נורא, נתגבר -
עוד הכל, עוד הכל יסתדר!

נחליאלי:

תתה, בחורים, אל הנשק,
למפקד הקורא "אחרי"
אך קשה הפרידה מן המשק
ודמעה תנוגב בחשאי.
עוד נזכור איך עשינו "שמח"
מל פינגיין בו קפה מתפרץ
ואיך שנינו לאור הירח
את שמותנו חרטנו בעץ.

פזמון: לא נורא, נתגבר ...

הויכוח

(חובר ב-1965 לחתונת יגאל וגלילה)

מלים: מיכאל בן-דוד

לחן: עמי שני בנאים פה אביר (דילאזארו)

הוא: כאן חם יותר בחורף,

ובמעיל אין צורך,

השמים פה כחולים פי מאה

ולנהוג בגיפ כל איש ידע.

היא: כאן חברה היא גברת,

ובכל שבוע סרט,

ואוכלים כאן-אין זה בלוף! -

בשישי, שבת, רק עוף.

זהו: יחד:

כאן עתיד בטוח!

די עם הויכוח!

אצלנו טוב יותר!

היא: כאן יש פרות מאתיים,

ועד נולדו ביעתיים,

הוא: ואצלנו יש שמות כמו לוקי

ובשברולט יש ווקי טוקי.

היא: כאן אין שום: חוט-פר-דומה,

אחתה; תחתה, פרחתה, וכדומה.

הוא: אך אצליכם יש לרוב

בני גליציה ולבוב.

זהו: יחד:

שם צרה ופגע!

בוא נחליט כרגע:

אצלנו טוב יותר!

הוא: כאן יש מכוון אספסת
 היא: פה לכל איש מרפסת,
 הוא: ואצלנו יש אחד שני מטר
 היא: ובינואר תעשו סלוסטר.
 הוא: כאן טוויסט אינו במודה,
 היא: לנו מתקן לסודה,
 הוא: ואצלנו חתונה מיוחדת במינה.
 יחד: זהו!

המצפון נרגיע,
 ובקול נריע:
 אצלנו טוב יותר!

היא: שם אוטובוס קבוע
 בא פעם בשבוע,
 הוא: ואצלם הולכים לישון בתשע
 ולשטוף רצפה כל יום זה פשע,
 היא: שם בכל בית כלב
 וחתולים יש אלה,
 הוא: ואצלם צרת הדוד
 כל פספוס לומד כעור!
 יחד: זהו!
 אל נא נהססה,
 בוא (י) נתפסה -
 אצלכם טוב יותר!

רק בחוליות - 1969

מלים: מיכאל בן-זרור
לחן: עפ"י "כל העם במילואים" (נורית הירש)

מועדון על עמודים -

רק בחוליות!

דן חסכן לילדים -

רק בחוליות!

טרקטוריסט נקרא (פלח) -

(פה פה רה פפה)

העברית הכי מוצלח -

רק בחוליות!

פזמון: פה - פה...

המרק בלי צוארים,

אסיפה בלי חברים,

מלפפון הכי חמוץ -

תל-קציר רוצה אימוץ.

נח"לאי מחזיק ענף,

במטבח העוף נשרף,

אולפניסטית בלי בושה,

תור ארוך ל"לאישה".

פזמון: פה - פה...

פזמון: פה - פה...

סל קולעים רק באימון,

הגשמים לפי תכנון,

לסדרן צווים על תנאי

למרכז משק אין פנאי!

פזמון: פה - פה...

דור צעיר לעזאזל

אל אורות החוץ פוזל,

דור צעיר מטיל ספק

לא חדל מלפהק.

פזמון: פה - פה...

זוג הורים עם השמעה,

זהירות! כאן מרפאה

כל שנה פותחים גנון,

החיים הם תקעוץ.

פזמון: פה - פה...

שיר הטלפון

1970 -

מלים: ירי סביר

לחן: עפ"י "שלשתי אסימון" (עממי)

- הלו! זה בני אילן!
אני עומדת כאן
להתקשר איתך
כמעט שעה שלמה!

- כן, כן זאת אמא שם!
דברי את בקול רם!
שומים כאן רק זמזום
ומבינים לא כלום!

- הלו, הלו אילן!
השארית בלגן!
שכחת תגורה -
אשלח לך אותה!

- אני כבר לא בגן!
לא, אל תבואי לכאן
כי את האמהות
אין צורך כאן לראות.

- הלו, אילן, אילן
כל כך הרחק מכאן ...
ומה עם כובע גרב?
כבר קר מאוד בערב.

אין סינימה בערב,
כל הצבא בדרך
אמא, אל תדאגי
את משגעת אותי!

מוטב כבר להפסיק
כי התסכול מעיק!
הלו אילן, אילן,
אני עומדת כאן

אני מחזיק ברזל
הנני מצלצל
לאהובה שלי
כרמלה, חמדתי.

נו, איפה את עכשיו
עלי כבר על הקו
קולה נשמע כמו שיר -
טעות ... קיבוץ עמיר!

אבוי, זה כה מרגיז
שוב ברזלי אכניס
חייג ומחייג -
זה מצלצל הרחק!

כרמלה, בואי כבר!
הרי, לבי נשבר
היא מחכה מזמן -
מה זה, כאן קיבוץ דן!

הנה קרב שומר
צריך להסתתר
עכשיו - לעזאזל!
אבד לי הברזל!

נו, די, זה עסק ביש!
עוד אסימון אכניס.
סוף סוף יביא מזל -
אני פה כה אומלל.

הלו, חולית, הלו
לכרמלה לך לקרוא!
מהר אם זה אפשר -
איני שומעת דבר!

כאן יובל בעלך
כרמלה, מה שלומך!
האם את מתגעגעת?
Sorry, לא שומעת!

האסימון נגמר
גלמוד אני נשאר
מאין בא מאלו
מחר שוב אצלצל

שיר לחוליות

(חובר ב- 1971 לחג השלושים)

מלים: אסתר שוהם
לחן: ירי סביר

בעמק חולה לרגלי החרמון,
בנוף בו נולד היידן -
שם משק קטן לבטח ישכון:
ביתנו הומה ורתן!

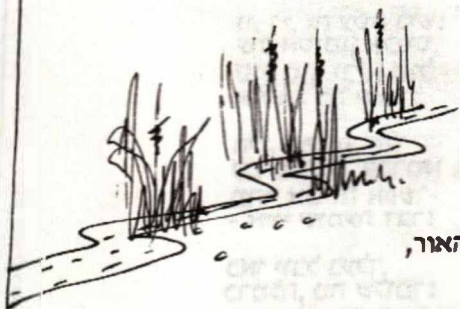
הרחק בצמון הוא שוכן ביתי,
פיתני החמה בעולם.
מקושט בפרחים הוא ביתי,
בין עציו הוא כמעט נעלם.

רוחות וגשמים והנחל עלה,
פסגת החרמון בענן.
אך הנה, הנה הוא פתאום מתגלה
כולו אז עטור בלבן!

בקץ פה חם, השרב כמו אש -
אך הבניאס מימיו צוננים.
וטוב על גדותיו אז להינפש
להביט בעצים הגבוהים.

וטוב לי היום להביט ולזכור
איך אי אז בשנים שעברו
את אותם העצים, הצומחים אל האור,
לשתול גם די הן עזרו!

את אשר לא נעו לספר ביום חול,
בתננו אגידה עכשיו:
לי ביתי הן תיקר מכל
ואותך, רק אותך אוהב!

איפה הזמנים ההם?

(משירי תג השלושים)

מלים: אסתר שוהם

לחן: עפ"י "איפה הן הבחורות ההן" (עממי)

איך קלחו במקלחת ההיא
קילוחי דיבורים נרגשים,
שכמותם לא תשמע כבר היום!
הרי רק בחנות נפגשים.
תזכור איך בפחד נחבא
על הגשר הסב והצר
אוטובס או נדחק ונסע
פעמיים ביום רק עבר.

פזמון: אז איפה, איפה הם ...

כן, היו אז זמנים אחרים
בלי הרבה שכלולים או מותרות
אך אותה אמתה שבלב
לי תיקר עוד מכל אוצרות!
ואולי בדלות שמאז
התעשרנו בדבר מה אחר:
ואולי - מי ידע - אולי
מרוצים אז היינו יותר ...

פזמון: אז איפה, איפה הם ...

כאשר מסתכלים לאחור
בנוסטלגיה ובגעגועים
אז נראה כלבן האפור
וטובים בהרבה הימים.

פזמון: אז איפה, איפה הם
הזמנים ההם
עם הפרימוס והפשפשים,
עם המקלחת והקדחת!
לא יחזרו לעולמים!

עת מגורת נפט נתנה בלילות
בביתנו אורה המעומעם -
אז בחדר אחד שני זוגות
עוד חלמו על דירה לעצמם!
וכיצד זה לשכוח אוכל
את אותו בית קט ובחד
שתמיד נעולה היא דלתו
והתדר לפניו עוד עומד!!

פזמון: אז איפה, איפה הם ...

רבותי ההסטוריה חוזרת...

(חג השלושים 1971)

מלים: אסתר שוהם, יהודית אוסטר
לחן: השיר באותו שם (ש. פרסקו)

רבותי, ההסטוריה חוזרת
שום דבר לא חדש בעולם!
עוד נזכור כיצד טמבל הפרד
התנגש אז עם קרלי עם דם...

כי היום לא לוחמים עוד עם פרד
רק עם טרקטור, ששוב התקלקל -
אך אותה הקללה מצלצלת,
כמעט אין כאן בכלל כל הבדל!

להווה בהרכה אז הקדמנו
בין היתר דווקא בעירום -
עת בנחל פשוט הסתובבנו
בלי כל בגד, באמצע היום.

את הבניאס מאז לא לשכוח
עם הגיזגל מלא פתולים -
אך ממנו הצלחנו לברוח
והמים בתוך הבתים.

ומספרת הסבתא לנוכד
אך אז כאן לא היה עוד שום כביש -
כל אחד הצטרך פה ללכת
בלי אפניים-היה עסק ביש!

סיפורי חורף

סיפורי חורף

רבותי, לא תרצו האמן כלל,
שגם אלה היו צעירים...

כן, כיסם להבחין זה כבר לא קל
שהיו בלוריות ושירים!

מלחמות גם הגיעו אלינו
בעבר ועד עצם היום.

תקוותינו, שכל ילדנו

עד יחיו כאן ממש בשלום.

שיר הוותיקים

(1971 - תג השלושים)

מלים: יונה גורן

לחן: עפ"י "הלכנו להביא את האביב לתל-אביב"

זוכר אתה את צריך הראשונים?	אז מה, אז מה?
זוכר את את שביל הפשפשים?	אז מה, אז מה?
זוכר אתה ה"ברנר" למיטות?	אז מה, אז מה?
ה-D 2 והברקווי נשארו בזכרונות!	אז מה, אז מה, אז מה?

גרת עוד באוהל בלי רצפה?	אז מה, אז מה?
חרשת עוד עם "טמבל" הפרדה?	אז מה, אז מה?
שתי משפחות עם "פרימס" כתברה?	אז מה, אז מה?
בלי פיירסייד והתחממנו שניים במיטה!!	אז מה, אז מה, אז מה?

בישלת אוכל על תנור מסוט?	אז מה, אז מה?
בבניאס התרחצת עם ברבוט?	אז מה, אז מה?
היית עם חצי ביצה מבסוט?	אז מה, אז מה?
עליך התווכחו בקבלה לתברות?	אז מה, אז מה, אז מה?

אתה לעצמך ותיק קורא?	אז מה, אז מה?
הן באת רק בארבעים ושש...!	אז מה, אז מה?
כשבאת, כבר היו חשמל וכביש?	אז מה, אז מה?
את שיא הותק הותיק	
לבטח לא תשיג!!	אז מה, אז מה, אז מה?

הגעת כבר מעל גיל חמישים?	אז מה, אז מה?
צריך כבר משקפיים כפולים?	אז מה, אז מה?
אם שוכחים דבר מה, לפעמים...	אז מה, אז מה, אז מה?
עיקר שזכרונות ימים כולנו עוד זוכרים!	

עד מאה ועשרים!

פזמון ה"לינה הנפרדת"

(אחרי העברת הילדים ללינה עם ההורים - יוני 1973)

מלים: ירי סביר

לחן: עפ"י "שכב בני, שכב במנוחה. . ." (עממי)

שכב וישן בני הקטן
אל נא תבכה מרה
על ידך יושבת אמך
כי אין לה שום ברירה.
מסיבה במשק עכשיו
לשם ארוץ - אם תואיל כבר לשכב!
אביך מחר יוצא לשמירה -
ואני אפסיד חוג תפירה ...

פזמון: לילה, לילה כל הטף

יצאו את הטיפול!

בבית הילדים עכשיו

ישן רק החתול.

לילה, לילה כל הטף

נכנס מעתה לבית הוריו -

רק דלתות חורקות על ציר

בבית-הילדים עכשיו.

נומה בני, שכב ותישן

נ, כבר! תירדם!

בגללך טפשוני ועקשן

הלך לי ערב שלם.

בגללך לא יכולתי אתמול

לראות את הסרט "המלאך הכחול"

תגדל גם אתה ואולי אז תחליט:

זה זיפת בלינה משפחתית!

פזמון: לילה לילה

ישן ותגדל ילד בריא,

פטור מתסביכים,

כי בשינה עם ההורים

אין פעם לא בוכים.

ישן ותחלוס על חיי שיתוף

אוף - אמא רוצה מאביך ליטוף! ...

אך עד שטרדמת גם אבא רדום

ושוב לא קרה פה כלום ...

פזמון: לילה לילה

שיר סדרן העבודה - 1975

מלים: מיכאל בן דרור
לחן: עפ"י "מתנחלס הנס על התורף" (עממי)

הסדרן אינו פגיע	הוא תמיד קופץ למים
כי לו עור של קרוקדיל.	ושב בלי להרטב -
יש לו קול רך ומרגיע	יש לו ראש בין האוזניים,
ואוזניו קרועות מבדל.	יש לו גיפ צמוד היטב.
אם תפקע ותתוכח	היקום לו - כעסרת,
הוא עינו אחת פוקח	עת יחלוש על הניידת,
ופרינציפ לו שאסור להתרגש!	מכרטס ומשבץ את ההמון!
אל הטנדר לאיטו ישים פניו	ואתה עפר ואפר - זה ברור!
הפזץ כבר מכשכש לו בזנב -	רק עמוד אחד בספר הסידור.
אל תתנפח,	רק מולקולה
אל תתיפח	פה בהלולה
כי שום ברידה אחרת אין - וזה הצו!	ובעולם החי כולו אתה מקק!
לך למטבח,	עבור ל"נוח",
בלי "פלמח" - ככה!!!	החדר למזח
לך ותציל את המצב!!!	אפילו בוס אצלי הוא פקק!

עת הממשלה נופלת
יתחלף גם הסדרן.

אך הנה, על סף הדלת
ההמון קורא "הדרר"!
הקבוצה כולה פוצרת:

שוב כגבר לניירת,

יא, אחינו, מרובה אתה האיש!
עם הטנדר נא חדש הסודתך
חטיבה הולנדית דום לשרותך!

אתה המלך,

ממש "חולד"

ותנינך חשבים כקטניות!

קום ללא אומר

ולוש בחומר -

פרק אותו לשמיניות!

חבטתו...
פועמן חבטתו פלח...
חבטתו חבטתו חבטתו...

1. שדה נחמיה המוצלחת

מלים: עירד מצר (כיתה ב')
לחץ: עפ"י "במזרח זורח ורד" (ז. סמברוסקי)

(שלושה שירים שחוברו בתג-ה-40, ב-1979 ע"י ילדי בית הספר היסודי.)

שדה נחמיה המוצלחת
את יפה ואת פורחת
את נראית היום יפה מאד!
מחרשה שדה פלחת,
לנו יש ממך רק נחת -
מה נוסף ומה ניתן לך עוד?

חלוציו כך בנו
בתים יפים ומשתנים -
וגם נטעו מטע גדול מאד!
יחסים טובים קשרו
עם השכנים שמסביב -
מה נוסף ומה ניתן לך עוד?

2. קיבוצנו חוליות

מלים: מיכל ארבל (כיתה ד')
לחן: עפ"י "ערותי הזעירים" (עממי)

קיבוצנו חוליות
מה נושן, ותיק מאד.
הוא עתיק ימים -
כמעט בן ארבעים!
ילדים יש פה רבים
גם שקטים, גם שובבים -
וכולם שמחים:
מה טוב ומה נעים.

כשקיבוצנו רק נולד
אנשים היו מעט.
לא היו בתים,
לא היו דשאים.
ועכשיו סלעו כאן -
קיבוצנו לא קטן!
וכולם שמחים:
מה טוב ומה נעים.

3. קיבוצנו בגליל

מלים: נמרוד ארבל (כיתה א')
לחן: עפ"י "נרותי הזעירים" (עממי)

קיבוצנו בגליל -

ועכשיו השיר מתחיל:

הוא כבר די זקן,

מקטרת מעשן.

נאחל לו שנות שמחה,

אושר, גיל והצלחה!

שיהיה הכי

מכל הקיבוצים.

נאחל לו שיגדל

ויצמח עד ראש מגדל

הגבוה ביותר

בארץ ישראל!

נאחל לו שנות שמחה,

אושר, גיל והצלחה!

שיהיה הכי

מכל הקיבוצים.

זה מתחיל בקפה של שש

(מתוך מסיבת חדר-האוכל החדש 1980)
מלים: מיכאל בן דרור
לחן: עפ"י "דו-רה-מי" (רוגרס)

זה מתחיל בקפה של שש
למשכים ולמי שבתש -
אחר כך הילדים אוכלים קצת כלום
ואורזים את הסנדוויץ' לכפר בלום.
(צריך לקום ...)
או אז נוסעי האוטובוס
(צריך לזוז ...)
ואז מתחיל השטפון:

עלמות המתפרה -
שני זיתים וכף סובין.
לשמירה על הגזרה
לתופרות תשעה קבין.
ותנוח לה בסך
האוגדה של המוסך
בפינה של הפסנתר -
לשתות תה ולקטר טר טר ...

בשולחן הפינתי
זו נבחרת המפעל -
המצב הוא משפחתי,
החרטום נישא אל-על!
מתנדבים-איזו תקיעה! -
כבר יושבים מעל שעה ...
הספור ישן נשן
והכל עפוף עשן שן שן ...

זה מתחיל בקפה של שש
למשכים ולמי שבושש -
אחר כך נחלאים טיפין, טיפין
ומקצה שמורים של הרעין
(לא תאמין)
המבשלות אוכלות תחילה -
(אצולה)

ואז מתחיל השטפון:

מתגדב זקנו ארוך
מדטץ עם פרוטאין
סבתא רבתא - איזה ברוך! -
נתקעה עם הרעין.
כותנאים צרובי צוואר
דייסתם כילו מכבר,
יתחיל בן כרך
והבס נותן תדריך.

רץ סלעו פעלים -
אך יש שולחן שקצת יותר!
היא תופסת לו מקום,
הוא איננו מוחזר.
הסדרן דרוך כנף:
על סרפו יקפץ קבץ!
בפינה של הפסנתר
ממשיכים עוד לקטר סר טר

חילון אחרון עלי,
מחופש בלבוש של גרין,
מנומנם מתפכח מן החרוץ -
ביציה אחורונה ימשוך - והופ!
דלי ראשון
(איזה חרבון)
יוצף הכל במי סבון
(בתיאבון)
ואז מתחיל השטפון

מה נותנים לאכול?

(מתוך מסיבת חדר-האוכל החדש 1980)

מלים: מיכאל בן דרור
לחן: עממי אמריקאי

ביום ראשון, מה נותנים לאכול?

מה נותנים לאכול ביום ראשון?

פוזמק של עוף

וחרשף בלי סוף

והעם אז שר

נאה ומאושר:

רוצים

פזמון: פרה בלבן -
חציר ותבן!

ביום שני, מה נותנים לאכול?

מה נותנים לאכול ביום שני?

קציצה וכרוב,

כרוב אדום, דביק - מה, שוב!!

והעם אז שר -

שבע רצון ומאושר:

רוצים

פזמון: פרה בלבן

ביום שלישי, מה נותנים לאכול?

מה נותנים לאכול ביום שלישי?

פלפל ממולא,

דיש עם שיר מהגולה!

והעם חוגג

ובשמחה שואג:

רוצים

פזמון: פרה בלבן

ביום רביעי מה נותנים לאכול?
מה נותנים לאכול ביום רביעי?
שארית מאתמול
וטעים כמו אקמול! ...
והעם עליז
ובפה מלא יכריז:
רוצים
פרה בלבן

פזמון:

ביום חמישי, מה נותנים לאכול?
מה נותנים לאכול ביום חמישי?
דג פילה חיוור,
ריח נפט שלא עובר ...
והעם צוחק
ומנחת הוא זועק:
רוצים
פרה בלבן

פזמון:

פרה בלבן

ביום ששי, מה נותנים לאכול?
מה נותנים לאכול ביום ששי?
נקניקיה,
ודרדה, עקיה!
והעם צוהל,
למטבח הוא ימלמל:
רוצים

רוצים

פזמון: פרה בלבן

ביום שבת, מה נותנים לאכול?
מה נותנים לאכול ביום שבת?
בשבת הלכים
לבקר את האורחים!
והעם ירח:
זהו, זה הפיתרון!
רוצים
פרה בלבן

רוצים

פזמון: פרה בלבן

דור לדור יביע אומר - 1980

מלים: מיכאל בן דרור
לחן: עפ"י "מים לדוד המלך" - (עקיבא נוף)
וגם "אתעטף לי בעבאיה" - (עממי תורכי)

כולם: דור לדור יביע אומר
ויסביר את הענין:
השנים כלות כמו חומר
וחולף הזמן!

פזמון: אך הבאיאס עוד צונח
לירדן מן החרמון,
בין גדות ערבה קולח
מים בהמון.

כולם: שיר במעלה הזרם,
שיר על עמק תהר.
על אשר היה בטרם,
שיר על המחר.

פזמון: אך הבאיאס . . .

הערבים: (לפי "אתעטף לי"):

אנו שבט העוודנה
יוסוף וחמיד!
אך קאלאם אחד נאמר נא
וואחד ולתמיד:
לא רוצים יותר לשמח
על יהוד ועל קבוצה!
ולעד נמשיך לשקוע -
אחלה של ביצה!

(שוב לפי "מים לדוד...")

הותיקים: אנו באנו לדווארה
מנטעים ומזכרון,
עם גימס, תבון וגדרה
והרבה חזון!

פזמון: אך הבאניאס

בני המשק: דור שני נכנס לעסק
עם הולנדית וחלב.
רץ יחף בשדות אספסת -
הסתכלו עליו!

פזמון: אך הבאניאס

הנכדים: והנה פוסעים כבר אנו
בין בריכה ולימודים
העתיד כולו שלנו -
דור הנכדים!

פזמון: אך הבאניאס

מקור הירדן - 1985

מלים: יורם ביגור

לחן: סיגל מצר

בואי, נרד למפל הגועש
ותקשיב בדממה לנהר הגועש,
עת הרוח עוברת בענות העלים
ובשדה הכותנה מוריקים גבעולים.

פזמון: כאן מקור הירדן,
כאן בדיוק הוא מתחיל,
מתלכדים החצבני ובאיאס דן.
כאן מקור הירדן,
את מימיו הוא מוביל,
מתפתל במישור הלבן.

בואי נשוט בנהר הקוצץ,
בטיול אבובים עד לגשר יוסף,
נשתכר מריחם של עצי תפוחים
ושיחי ההרדוף באלפי הפרחים.

פזמון: כאן מקור הירדן

בואי נלך בליל קיץ נפלא
לאורכו של הנחל, בפינו תפילה,
מי יתן והשקט יתמיד לשנים -
ועל גדות הירדן - נכדים ונעים.

פזמון: כאן מקור הירדן

פזמון לאצבע הגליל - 1985

מלים: יורם ביגר
לחן: סיגל מצר

כאן השמש יוקדת בשדות הכותנה,
מתפתל וזורם הירדן הצונן:
שפע מים תמצא כל עונות השנה
וברקע תמיד החרמון הוד קורן.

פזמון: נצפין דרכנו לאצבע הגליל,
נשאף אוויר טוב של מטולה.
נשיר מלב לצלילי החליל,
ירוקה היא בקעת החולה.

אם תבוא ממדבר, מרחבי הדרום
או תגיע מים והרי יהודה,
תעבור את חצור - כאן היו מי-מרום -
וליד מרגליות עוד שרדה מצודה.

פזמון: נצפין דרכנו לאצבע הגליל

פקח עיניך, חבר, שאף אוויר נהדר,
שכח סודות היום-יום, התבתן בשקיעה,
נוף כזה לא תמצא במדינות הנכר!
והי ארץ צפון שכולה רגיעה.

פזמון: נצפין דרכנו לאצבע הגליל

מארש העגלות - 1986

מלים ולחן: דודו תבור

מארש העגלות באופנה פה בחוליות
החברה שכחו שזה נועד לתינוקות.

הוא מעביר סדינים
וטלויזיה צבענית
אחרי שבע-הופ,
הוא עף כמו טיל אחורנית.

לוקח תירברס לאט,
נזהר בסיבובים,
אתם תראו הוא עוד
יהיה נהג מירוצים!

מארש העגלות

המדרכות כה עמוסות
ממארש העגלות,
ועוד מעט יתחילו
להיות גם תאונות,
החברים אומרים
שהצמתים מסוכנים,
שמומן היו צריכים
לשים פה רמזורים.

מארש העגלות

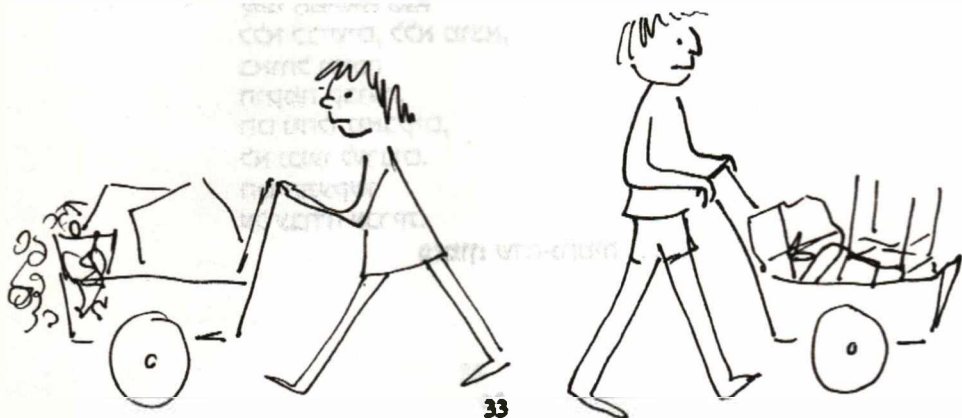
תראה איך החברה
ביניהם מתמחדים -
אחד חותך משמאל
והשני מחזיר לו מימין.

ואם הותיקים היו
יותר בעננים
היו ודאי שמים
תחזירים על גלגלים.

מארש העגלות

הסבר קטן לשיר זה, כדי שגם אלה שלא בעננים יבינו על מה הוא מדבר:

כשזוג טרי מחליט לגור ביד, העברת החפצים מתבצעת בעגלות בתי הילדים - כנ"ל כשאותו זוג נפרד (בדרך כלל אחרי פרק זמן קצר).

יוכל חמישים

מלים ולחן: זיו שדה

לפני חמישים שנה
קרה דבר אחד מופלא:
הוקם קיבוץ
ושמו שדה נחמיה.
לפני חמישים שנה
חלוצים יסדו קבוצה,
וכך צמח קיבוץ
שדה-נחמיה.
הם ניהלו מאבקים,
לא נמנעו לערבים.
הם התעקשו
על עבודה עברית.

פזמון: שדה-נחמיה, שדה-נחמיה
קיבוץ שלי, קיבוץ לדוגמא!
שדה-נחמיה -
קיבוץ שלי, קיבוץ לדוגמא!

לפני חמישים שנה
היו קדחת וביצה.
על הירדן סככה
לרחצה.
לפני חמישים שנה
ללא כבישים, ללא מוצא,
באוהל וסוכה
הוקמה קבוצה.
הם ניהלו מאבקים,
לא נמנעו לערבים.
הם התעקשו
על עבודה עברית.

פזמון: שדה-נחמיה

לפני חמישים שנה
 תקעו יתד רק עשדה.
 מאז צמחה, גדלה
 החבורה.
 למייסדים נקרא הלל
 כי בזכותם כל איש צוהל
 וחג בלב
 וגאות יובל.

פזמון: שדה נחמיה 2 x

